

District). Additionally, a hoard of iron artefacts (plough parts and crossbow arrowheads) was found in one of the basements.

Samuel Španihel

Valašské Meziříčí (k. ú. Valašské Meziříčí-město, okr. Vsetín)

Ul. Sokolská, parc. č. 177/1.

Novověk – industriální období. Pohřebiště/hřbitov. Plošný odkryv. Záchranný výzkum. Uložení nálezu: Muzeum regionu Valašsko, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.4707519N, 17.9659064E

Během úpravy terénu bylo nalezeno několik destruovaných hrobů z novověku až industriálního období, které dokládají existenci zrušeného hřbitova. Nejlépe dochovaný pohřeb patřil ženě, díky oděvním doplňkům jej bylo možné datovat do poslední čtvrtiny 19. století.

Literatura

Neuvedeno.

Summary

During the terrain levelling in Valašské Meziříčí (Vsetín District), several destructed graves from the early modern to the industrial period were discovered.

Samuel Španihel

Vavřinec (k. ú. Suchdol v Moravském krasu, okr. Blansko)

Kateřinská jeskyně, parc. č. 753/1.

Pozdní středověk. Dílenský areál. Sonda. Badatelský výzkum. Uložení nálezu: Muzeum Blanenska, p. o.

Lokalizace: WGS-84: 49.3607006N, 16.7102508E

Stará Kateřinská jeskyně byla známá a navštěvovaná už od pravěku. První archeologické sondáže ve vstupní části vchodu provedl H. Wankel v roce 1865, kdy zde v hloubce 30–40 cm prozkoumal rozsáhlé ohniště s množstvím roztříštěných kostí psa, jelena, kozy a medvěda. V blízkosti ohniště se nacházelo také větší množství keramických střepů, které byly chronologicky zařazeny do neolitu (Wankel 1871). Několik dalších ohnišť, z nichž největší sahalo až do hloubky 1 m, v prostoru vstupu jeskyně zjistil později také J. Knies (1895). Uvnitř tohoto ohniště a v jeho nejbližším okolí se nacházely kosti z krávy, koně, jelena, prasete a několik grafitovaných střepů datovaných do doby halštatské. V letech 1983–1984 zde byl pracovníky Ústavu Anthropos Moravského zemského muzea v Brně pod vedením J. Svobody proveden záchranný archeologický výzkum, který byl vyvolán požadavkem organizace Moravský kras na úpravu areálu před jeskyní, ve vstupu a v přední části vstupní chodby (Geislerová et al. 1986).

Díky epigrafickému výzkumu, který probíhá od roku 2016, se ve vnitřních prostorách Staré Kateřinské jeskyně podařilo nedestruktivním způsobem (radiokarbonovou metodou AMS – Accelerator Mass Spectrometry) datovat uhlíkové kresby do pravěku. Svoji četností jsou v ČR ojedinělé. Nachází se poměrně daleko od vchodu (asi 100 metrů) a poukazují spíše jen na občasné

Obr. 69. Vavřinec. Sonda 1 umístěná v blízkosti uhlíkových kreseb v Ledové chodbě. Foto Z. Golec Mírová.

Fig. 69. Vavřinec. Test pit 1 situated near the carbon drawings in the corridor Ledová chodba. Photo by Z. Golec Mírová.

Obr. 70. Vavřinec. Dokončená sonda 1 v hloubce 65 cm. Foto I. Vostrovská.

Fig. 70. Vavřinec. Test pit 1 excavated to a depth of 65 cm. Photo by I. Vostrovská.

návštěvy než na častou přítomnost lidí, a to již od neolitu. Tvůrci je nejčastěji vkreslili buď do postranních chodeb nebo přímo do kaveren Hlavního domu. Tyto polohy jednoznačně hovoří o záměrném průzkumu podzemí. Nejnověji vzorkované kresby v hlavním domu jsou datovány 5218–5031 BC, tedy už do kultury s lineární keramikou, což koresponduje s archeologickými nálezy v portálu jeskyně. Abstraktní uhlíkové kresby v Kateřinské jeskyni jsou v současnosti nejstaršími stopami činnosti tohoto druhu na území ČR (Golec et al. 2021). Na základě těchto výsledků byl uskutečněn historicky první archeologický výzkum ve vnitřních prostorách jeskyně. Vlastnímu výzkumu předcházela průzkum sedimentů v Ledové chodbě pomocí georadaru. Terénní výzkum byl realizován ve dnech 8.–12. 8. 2022. Otevřeny byly dvě sondy.